

гъзде и на замсвѣдодици въ гиежкомъ ст вінѣс
аестаинаго тафци иль эїнсадекта ои по-гэви

афт ытъд

гэви тафци вінсивои замсвѣдодици въстай юат И
нитан и ынротон ахъзбодици въ са неистот из

и онъетствия ахъзбодици въ са неистот из
гэви онъат ои миссионеръ ил ба ои ст вінѣс
афт ытъд

Глава Първа.

Радѣніе то за душя-та.

Три главны силы има душя та, умъ, паметь
и воля, за тѣхъ ный сми длѣжны да радимъ да ги
осовършенствувамы.

Умъ е онази сила, прѣзъ която добывамы по-
знанія та за сѣко, нѣщо, и научамы са да сѫдимъ и
да мыслимъ за тѣхъ; паметь пакъ е онази сила,
прѣзъ която и минжлы тѣ работы запаметямы и,
което не е прѣдъ очи-тѣ ны напомнямы си го; а
пакъ воля е онази сила прѣзъ която рѣшивамы,
трѣба ли да сторимъ или нетрѣба да струвамы
нѣщо-си и, какъ да избирамы и да прѣдпочитамы
едно кое-да-е нѣщо повече отъ друго.

Тѣзи-ка силы длѣжны сми да са стараймы да
ги улучшивамы и да ги осовършенствувамы, кол-
кото е възможно, еще и да ги употребявамы, до
колкото са може състъ подобъръ начинъ.

1. Радѣніе за ума.

Найпърво сми длѣжны да са грыжимъ за да
обогатимъ ума си съ полезны знанія и най выше
да са учимъ да сѫдимъ и да мыслимъ право.